Izba Handlowa

Nr. 65. **Środa, 12. czerwca 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

PRZEMYSŁ BUDOWLANY
STANISŁAW POTOCZNY
Telef. 5032 **Poznań**, Fredry 2
273

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. **Rynek Budowlany: Rok II.**

Uhlendorf & Renkawitz
Bydgoszcz — **Słowackiego 1**
Adres telegr.: UHLENDORF-Bydgoszcz
Tartaki parowe: Cierpice przy Toruniu
Osieczno, powiat Starogard
Zakłady heblarskie i szpuntownicze
26 **Materjał tarty, kantówka, szalówka**
Specjalność: podkłady kolejowe i sleepry

Do sprzedania **bardzo korzystnie** z powodu likwidacji
tartak dwutrakowy
z maszynami do obróbki drzewa własnym oświetleniem elektrycznem i zabudowaniem w bardzo ruchliwym miasteczku pomorskim na głównej linji Warszawa-Gdańsk. Miejsce klimat czne kościół. Poczta, Bank Polski itp. na miejscu, bardzo dobra zaprowadzona lokalna sprzedaż, dobry odbyt, zakup okrąglaków bardzo korzystny. Rów en eż ładna **willa komfortowa** 14 pokojowa z ogródkiem jak i dom piętrowy, stajnia i 15 mórg pola. Wszystko razem lub odzielnie do sprzedania lub wydzierżawienia. Zgłosz. pod **„dobry interes"** do Adm. Rynku Drzewnego. 443

J. MALOWANIEC i Ska.
TARTAK - st. Kiwerce (Wołyń)
posiada na składzie zeszłoroczne, dobrze przeschnięte materjały w wymiarach od $1/2$—4": 300
sosna (stolarka), **dębina, jesion, olcha, brzoza, grab, klon, brzost.** — Przyjmuje obstalunki wymiarowe. — Udziela kredytu wekslowego firmom solidnym.

JAN DOMERACKI, budowniczy
31 Telefon nr. 16-67 **POZNAŃ** Wały Jagieły 4/6
Tartak parowy w Sierakowie, pow. Międzychód
Poleca: materjał tarty, kantówkę, deski podłogowe itd.
Kupuje: drzewo okrągłe do tarcia.

30 **Tartaki** **J. PAŁUCKI Senj.** - - - **TUCHOLA** - - -
ma na składzie **materjały stolarskie i budowlane**, przyjmuje zamówienia na **różne półfabrykaty** oraz **przeciera** na cudzy rachunek **surowiec** w większych i mniejszych partjach.
Warunki dogodne. - - **Ceny konkurencyjne.**

Administr. Dóbr Hr. Potockich w Międzyrzeczu Podlaskim
otwiera niniejszem
konkurs na posadę Inspektora Lasów
Kandydaci z wykształceniem akademickiem i odpowiednią praktyką mogą nadsyłać podania, z odpisami świadectw i curriculum vitae, do
ADMINISTRACJI DÓBR MIĘDZYRZEC
najpóźniej do dnia **15. VII. r. b.** Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. 456

KUPIĘ
każdą ilość opału sosnowego
z przewagą I klasy. Oferty uprasza się składać do Administracji „Rynku Drzewnego i Budowlanego" pod **„Opał sosnowy"**.

Na nadchodzący sezon do skrapiania kultur

polecamy wysokoprocentowy

SIARCZAN MIEDZI

po przystępnych cenach,

sikawki „Platza“

w cenie **130,— złotych** za sztukę loco nasz skład w Poznaniu,

CZĘŚCI ZAPASOWE DO SIKAWEK „PLATZA“

oraz wykonujemy szybko i starannie wszelkie

reperacje sikawek

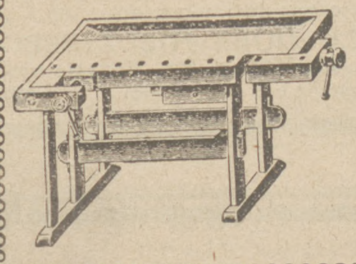
Składnica Narzędzi Leśnych
PRZEGLĄDU LEŚN. i RYNKU DRZEW.
T. z o. p.
Poznań, Wielkie Garbary 20

Ogłoszenie przetargu.

Dnia 17 czerwca 1929 r. o godz. 11 przepoł., odbędzie się w Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie przetarg, za pomocą ofert pisemnych, na sprzedaż drewna użytkowego jodłowego i świerkowego, wyrobionego w zimie roku 1928-29 w Nadleśnictwie Stary Sącz (woj. krakowskie), t. j. w oddziale lasu 23c, odległym od stacji kolej. Stary Sącz o 14,5 kg, od spławnej rzeki Dunajca o 9 km, od tartaku w Skrudzinie o 4 km około 1097 m³, w oddziale lasu 33ai, odległym od stacji Stary Sącz o 12 km, od rzeki Dunajca 3,6 km, od tartaku w Gołkowicach o 7,4 km, około 899 m³ w oddziale lasu 47a, odległym od stacji Stary Sącz o 6 km, od rzeki Popradu o 3 km, od tartaku w Starym Sączu o 4,6 km około 1207 m³, razem około 3203 m³ drewna użytkowego jodłowego i świerkowego.

Szczegółowe warunki przetargu przejrzeć można w kancelarji Nadleśnictwa Stary Sącz, w godzinach urzędowych.

Nadleśnictwo Stary Sącz.

Piły tarczowe

cyrkularne, pociągowe, taśmowe, tarcze szmerglowe i pilniki Ia gatunku, poleca korzystnie i na dogodnych warunkach.

S. Czachowski
SKŁAD ŻELAZA
Poznań, ul. Wielka 13
Telefon 1943 326

poszukuję do natychm. dostawy za gotówkę

1 wagon 30 mm równolegle obrzynanych suchych i zdrowych desek podłogowych

16 lub 18 cm szerokich według listy.

Spieszne oferty proszę skierować do Administracji Rynku Drzewnego pod nr. **457.**

„WYCINARKI-PIŁ“ (Sägestanzen) i **„NAPINACZE-PIŁ“** (Spannzeuge)
pierwszorzędnego wykonania, wyrabiają stale 38
BRACIA KOHUT, (Nawojowa Małopolska)
Przy zamówieniu na inaczy, prosimy o wzór lub szkic z miarami

Komunikaty Zw. Przemysłowców Drzewnych o sprzedażach drewna w Lasach Państw.

Państwowe Nadl. Przewodnik

poczta Przewodnik, pow. Świecie, stacja kolejowa Warlubie sprzeda w drodze submisji w dniu 22 czerwca 1929 r. drzewo użytkowe dłużyce sosnowe i brzozowe, kopalniaki sosnowe i wałki użytkowe olchowe ((2 m dł.) ścinka z roku 1929.

Dłużyce sosnowe.

Los 1. Leśnictwo Dębowe, p. c. l. 102 szt. o masie 68.44 m³, a to I kl. 3.35, II kl. 3.85, III kl. 57.70, IV kl. 3.54 m³. Odległość od stacji kolej. Warlubie 14 km.

Los 2. Leśnictwo Starahuta, p. c. l., 254 szt. o masie 161.35 m³, a to I kl. 9.60, II kl. 20.30. III kl. 110.57, IV kl. 20.88 m³. Odległość od stacji kolej. Kwiatki 8 km.

Los 3. Leśnictwo Jeżewnica, p. c. l. 224 szt. o masie 169.57 m³, a to I kl. 4.35, II kl. 52.35, III kl. 83.68, IV kl. 29.19 m³. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Los 4. Leśnictwo Rynków, p. c. l., 182 szt. o masie 106.14 m³, a to II kl. 6.84, III kl. 83.53, IV kl. 15.77 m³. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Los 5. Leśnictwo Przewodnik, oddz. i pododz. 98, 90c, 558 szt. o masie 284.18 m³, a to II kl. 6.20, III kl. 236.08, IV kl. 41.90 m³. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Los 6. Leśnictwo Nowahuta, oddz. i pododz. 151a, 100 szt. o masie 45.24 m³, a to II kl. 1.22, III kl. 31.34, IV kl. 12.68 m³. Odległość od stacji kolej. Osie 10 km.

Dłużyce brzozowe.

Los 7. Leśnictwo Jeżewnica, oddz. i pododz. 64a, 47 szt. o masie 12.19 m³, a to III kl. 3.86, IV kl. 8.33 m³. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Kopalniaki sosnowe.

Los 8. Leśnictwo Starahuta, oddz. i pododz. 6b, 8a, 222 szt. o masie 51.42 m³, a to I kl. 37.56, II kl. 13.86, Odległość od stacji kolej. Kwiatki 8 km.

Los 9. Leśnictwo Jeżewnica p. c. l., 2697 szt. o masie 443.33 m³, a to I kl. 209.98, II kl. 233.35 m³. Odległość od stacji kolejowej Swętowo 16 km.

Los 10. Leśnictwo Rynków, oddz. i pododz. 154a, 120, 35 szt. o masie 7.99 m³, a to I kl. 3.05, II kl. 4.94 m³. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Los 11. Leśnictwo Przewodnik, oddz. i pododz. 88, 450 szt. o masie 117.36 m³, a to I kl. 87.09, II kl. 30.27 m³. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Los 12. Leśnictwo Nowahuta, oddz. i pododz. 151a, 196c, 90c, 196a, 416 szt. o masie 71.48 m³, a to I kl. 37.54, II kl. 33.94 m³. Odległ. od stacji kolej. Osie 10 km.

Wałki użytkowe olchowe (2 m dł.)

Los 13. Leśnictwo Przewodnik, oddz. i pododz. 87, 88, 26 mp. Odległość od stacji kolej. Smętowo 16 km.

Pisemne oferty z napisem „Submisja“ w zalakowanych kopertach należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia 22 czerwca 1929 r. godz 11-tej rano, poczem nastąpi otwarcie ofert w obecności ewentl. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze submisji, które są do przejrzenia w D. L. P. w Bydgoszczy i w nadleśnictwie. Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione. Koszta korowania i wyciągania ponosi kupujący.

Nadleśniczy Państwowy.

Pomyśl o wyjeździe na Wystawę

w POZNANIU

Nr. 65. **Środa, 12. czerwca 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEG°

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEPŁATA na czerwiec 1929 r., wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złotych. Na pocztach 6,45 złotych. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 7,50 złotych. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska), 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNECO i BUDOWLANEGO" Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406

Konta bieżące: P. K. O. 206-377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem 2) gr. od miejsca milimetr. (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i p zy trzyrazowem 50 proc. rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Przedruk dozwolony tylko za podaniem źródła (Rynek Drzewny i Budowlany w Poznaniu).

Kwestja typu maklera drzewnego w Polsce

II.

Dyr. L. Kolski

O obowiązkach maklerów

Często, zwłaszcza w ostatnich czasach, po otwarciu Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy, odbija nam się o uszy, specjalnie w rozmowach między sferami handlowemi słowo „Makler".

Ponieważ nie wszyscy zdają jednak sobie sprawę z tego, co słowo to znaczy i niejeden używający je byłby w ambarasie, gdyby miał znaczenie tego wyrazu zdefinjować, przeto postaram się na ten temat słów parę nakreślić.

Słowo „Makler" (mekler) jest obcym wyrazem, w miejsce którego również dobrze, można używać polskie określenie „pośrednik". Ponieważ jednak prawodawstwo nasze, a przedewszystkiem kodeks handlowy, mówi wyraźnie o maklerach, dlatego tak ich nazywać musimy, zwłaszcza, że kodeks handlowy, obowiązujący na ziemiach zachodnich Rzplitej Polskiej, mówi także o „ajentach handlowych" w roli pośrednika, dla każdego z nich określając ściśle obowiązki i prawa, które tak często w życiu codziennem nie są należycie uwzględniane.

Przedewszystkiem musimy ustalić: Co to jest makler? — Makler, czyli pośrednik jest osobą, z a w o d o w o trudniącą się pośrednictwem w interesach kupna-sprzedaży. Makler, którego terenem działania jest giełda, nazywa się maklerem giełdowym. Mówi się dlatego o maklerach zbożowych, drzewnych, pieniężnych itd. Prowizja, jaką pobierają maklerzy zwie się „kurtażem".

Kodeks handlowy, obowiązujący na ziemiach zachodnich Rzplitej Polskiej z roku 1924 w § 93 tak określa obowiązki maklera:

„Kto dla innych osób, od których jednak niema co do tego stałego, na stosunku umownym opartego poruczenia, podejmuje się zawodowo pośredniczenia przy umowach o nabycie lub sprzedaż towarów lub papierów wartościowych, o ubezpieczenie, przewóz towarów, o bodmerję, najem okrętów lub o inne przedmioty obrotu handlowego, ma prawo i obowiązki maklera;" i dalej mówi:

„Przepisy rozdziału niniejszego nie mają zastosowania do pośredniczenia przy innych, nie wskazanych wyżej transakcjach, w szczególności do pośredniczenia przy transakcjach o rzeczy nieruchome, chociażby pośredniczenie dokonywało się przez maklera."

§ 94. O ile strony lub zwyczaj miejscowy ze względu na rodzaj towaru nie zwolnią go od tego, makler winien wręczyć każdej stronie, niezwłocznie po zawarciu transakcji, podpisaną przez siebie kartę umowną, zawierającą dane co do osób, przedmiotu i warunków transakcji, a w szczególności przy sprzedażach towarów lub papierów wartościowych co do rodzaju i ilości oraz ceny i terminu dostawy.

Przy transakcjach, które nie mają być wykonane bezzwłocznie, kartę umowną należy wręczyć stronom do podpisania i każdej stronie odesłać kartę umowną, podpisaną przez drugą stronę.

Gdy jedna strona odmawia przyjęcia lub podpisania karty umownej, makler winien niezwłocznie donieść o tem drugiej stronie.

§ 95. Jeżeli strona przyjmie kartę umowną, w której makler zastrzegł sobie oznaczenie drugiej strony, wówczas będzie ona związana co do transakcji ze stroną, którą się jej następnie wskaże, chyba, że przeciwko niej będzie można podnieść słuszne zarzuty.

Oznaczenie drugiej strony winno nastąpić w terminie, przez zwyczaj przyjętym, a w braku jego w terminie stosowanym do okoliczności.

Jeżeli oznaczenie nie nastąpi lub jeżeli przeciwko oznaczonej osobie albo firmie można podnieść uzasadnione zarzuty, strona ma prawo rządać od maklera wypełnienia transakcji. Prawo to upada, gdy strona na żądanie maklera nie oznajmi niezwłocznie czy wymaga wypełnienia.

§ 96. Makler, o ile go strony od tego nie uwolnią lub o ile zwyczaj miejscowy ze względu na rodzaj towaru od tego nie zwalnia, ma tak długo zachować próbę — w razie gdyby mu ją wręczono — każdego towaru, sprzedanego na próbę

WALTER SCHEUNEMANN
AGENTURA DRZEWA
— **Bydgoszcz,** Gdańska 132. —
Telef. 2. adr. telegr. SCHEUNEMANN-Bydgoszcz
pośredniczy w sprzedaży drzewa wszelkich wymiarów i sortymentów, specjalność wysokowartościowy materjał eksportowy.
294

za jego pośrednictwem, dopóki towary nie zostaną przyjęte bez uczynienia zarzutu co do ich jakości, lub dopóki transakcja w inny sposób nie zostanie załatwioną. Ma on próbę zaopatrzyć w jakikolwiek znak.

§ 97. Maklera nie uważa się za upoważnionego **do odbioru** wypłaty, lub przyjęcia innego, w umowie zastrzeżonego świadczenia.

§ 98. Wobec każdej z dwóch stron makler odpowiada za szkodę, z jego winy powstałą.

§ 99. Jeżeli strony nie umówiły się, kto ma zapłacić prowizję za stręczenie, to w braku innego zwyczaju każda strona winna ją ponieść w połowie.

§ 100. Makler obowiązany jest prowadzić dziennik i wciągnąć do niego codziennie wszystkie zawarte transakcje. Wpisy należy dokonywać według następującej co do czasu kolei; mają one zawierać dane, oznaczone w ust. 1 § 94. Wpisy te winien makler codziennie podpisywać.

Przepisy §§ 43, 44 co do urządzenia i przechowywania ksiąg handlowych stosuje się do dziennika maklera.

§ 101. Makler obowiązany jest udzielać stronom każdego czasu na ich żądanie wyciągów z dziennika, przez siebie podpisanych i zawierających wszystko co wpisał do dziennika o załatwionej transakcji.

§ 102. W toku procesu może, nawet bez wniosku stron, nakazać przedstawienie dziennika, celem porównania go z kartą umowną, wyciągami lub innemi dowodami.

§ 103. Maklerzy, winni niezachowania przepisów o prowadzeniu i przechowywaniu dziennika, ulegają grzywnie do 1.000 zł (tysiąca złotych).

§ 104. Przepisy o kartach umownych i dziennikach nie stosują się do osób, zajmujących się pośrednictwem przy transakcjach towarowych w małym zakresie.

O czynnościach maklerskich na giełdach towarowych i pieniężnych wyszły pozatem specjalne ustawy w latach 1921, 1923, 1924, których ze względu na to, że są bardzo obszerne i nie mogą nas w całości interesować, nie przytaczam, ograniczając się jedynie na najważniejszych ustępach i paragrafach.

W Dz. Ustaw Rz. P. z roku 1921 nr. 82 zamieszczone jest rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 31. VIII. 1921 — w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz prac i obowiązków maklerów na giełdach towarowych w Polsce. Czytamy tam w:

§ 1. Pośrednictwem przy transakcjach na giełdzie mogą zajmować się tylko maklerzy w liczbie określonej przez Radę Giełdową.

§ 2. Maklerem na giełdzie towarowej może zostać tylko obywatel Państwa Polskiego, który ukończył 35 lat wieku i był samodzielnym kupcem lub też przez czas dłuższy zajmował kierownicze i odpowiedzialne stanowisko w bankowości, handlu lub przemyśle, względnie posiada odpowiednie do zajmowania tego stanowiska kwalifikacje oraz posiada: 1. zasadnicze wiadomości z dziedziny prawa handlowego oraz wszystkich przepisów prawnych, odnoszących się do obrotu towarowego, obowiązujących w R. P. 2. znajomość miejscowych zwyczajów rynku oraz gatunku i cen towarów, będących przedmiotem obrotów w danej giełdzie 3. znajomość języka polskiego w słowie i piśmie.

§ 3. Nie mogą zostać maklerami na giełdach towarowych osoby, które w myśl artykułu 6 ustawy z 20. I. 1921 nie mogą być członkami giełdy.

§ 4. Maklerów wybiera Rada Giełdowa w miarę otwierających się wakansów z pośród osób, posiadających konieczne kwalifikacje. Makler nie może liczyć więcej, jak 70 lat wieku.

§ 5. O opróżnieniu się stanowiska maklera Rada Giełdowa zawiadamia członków giełdy i zainteresowane sfery drogą ogłoszeń, wywieszonych w sali zebrań giełdowych i obwieszczeń, umieszczonych w Monitorze Polskim, oraz przynajmniej w jednym z miejscowych dzienników.

§ 6. Kandydaci, posiadający odpowiednie kwalifikacje powinni złożyć do Rady Giełdowej w etrminie ogłoszonym podanie, udawadniające ich kwalifikacje. Podanie rozpatruje Rada Giełdowa naznaczając termin, w którym kandydaci winni się zgłosić do egzaminu itd.

§ 7, 8, 9, 10, 11 i 12. Dotyczy formalności zatwierdzenia i wprowadzenia w urzędowanie maklerów.

§ 13. Maklerzy winni być obecni w sali zebrań giełdowych przez czas trwania zebrania giełdowego. Powierzone im obowiązki mogą wypełniać tylko osobiście przy ścisłem stosowaniu się do przepisów prawa handlowego oraz do wszystkich obowiązujących przepisów prawnych i postanowień, dotyczących giełd towarowych w Polsce.

§ 14. Maklerzy pełnią swoje obowiązki do wieku określonego w § 4. o ile nie zostaną w myśl § 33 w swych czynnościach zawieszeni lub pozbawieni prawa zajmowania się pośrednictwem na giełdzie.

§ 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 24 mówi o formalnościach w obowiązkach maklerów.

§ 25, 26 i 27 o starszym maklerze i zastępcy jego.

§ 28, 29, 30 i 31 mówi o prowadzeniu ksiąg przepisanych maklerom.

§ 32. Makler giełdowy, który w okresie pełnienia przez siebie obowiązków uległ karno-sądowemu zasądzeniu podlega natychmiastowemu zwolnieniu z urzędu.

§ 33. Mówi o karach Komisji Dyscyplinarnej za niestosowanie się do przepisów obowiązujących.

§ 34 i 35. Końcowe rozporządzenia.

Dziennik Ustaw 83 przytacza rozporządzenie z dnia 25. VIII. 1921. W rozporządzeniu tem czytamy następujące paragrafy.

§ 1 do 16 powtarza te same rozporządzenia co w dzienniku 82.

§ 17. Wysokość kurtażu maklerskiego ustanowiona jest przez Radę Giełdową i podawana do wiadomości Min. Skarbu. Reszta paragrafów pozostaje ta sama.

Dziennik Ustaw z roku 1923 nr. 53 ogłasza rozporządzenie Min. Skarbu oraz Przem. i Handlu z 23. IV. 1923 w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz prac i obowiązków maklerskich, z paragrafów w poprzednich rozporządzeniach nie zamieszczonych, zasługują na wzmiankę:

§ 10. Maklerom nie wolno prowadzić przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych na własne lub obce nazwisko ani też zajmować żadnych stanowisk w zarządach wszelkich tego rodzaju przedsiębiorstw, na co składają oni w tym względzie pisemne zobowiązanie przy złożeniu przysięgi.

§ 11. Za zgodą komisarza giełdowego Rada Giełdowa może tytułem wyjątku zezwolić na prowadzenie przez maklera na własny rachunek przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, o ile rzeczone przedsiębiorstwo z natury swej nie może ujemnie wpłynąć na bezstronność maklera przy spełnianiu jego czynności maklerskich. Pozwolenie to może być wydane warunkowo i również za zgodą Komisarza Giełdowego może być w każdym czasie odwołane z powodu niedopełnienia warunków lub zmiany prawnej organizacji prowadzonego przez maklera przedsiębiorstwa.

§ 30. Na wypadek wdrożenia karno-sądowego postępowania o przestępstwo z chciwości zysków lub o zbrodnię, komisja dyscyplinarna natychmiast poweźmie decyzję w przedmiocie czasowego zawieszenia maklera w czynnościach. W razie sądowego prawomocnego zasądzenia maklera za czyn, w poprzednim ustępie wymieniony makler z mocy samego prawa zostaje zwolniony z urzędu. W razie zasądzenia za inny czyn przestępny sprawa podlega rozpatrzeniu przez komisję dyscyplinarną i zwolnienie może nastąpić tylko w trybie przewidzianym w § 29 ust. 3.

Zupełnie odmienne obowiązki są tak nazwanego ajenta handlowego, który również może zajmować się pośrednictwem przy zawieraniu w interesach kupna-sprzedaży.

Kodeks handlowy, obowiązujący na ziemiach zachodnich Rzplitej Polskiej (z r. 1924) tak określa pojęcia i obowiązki ajenta handlowego.

§ 84. Kto, nie będąc przyjęty jako pomocnik handlowy, ma stale powierzone sobie pośredniczenie w interesach handlowych drugiego przedsiębiorstwa albo w zawieraniu umów w imieniu drugiego (ajent handlowy), ma przy sprawowaniu swoich czynności troszczyć się o dobro pryncypała ze starannością oględnego kupca.

Obowiązany jest udzielać pryncypałowi niezbędnych wiadomości, mianowicie bezzwłocznie zdawać mu sprawę o zawarciu każdego interesu.

§ 85. Jeżeli ajent handlowy, któremu powierzono tylko pośredniczenie w interesach, zawarł z trzecim interes w imieniu pryncypała, uważa się, iż pryncypał zgodził się na to, skoro niezwłocznie po tem, gdy się dowiedział o zawarciu transakcji, nie oświadczy trzeciemu, że ją odrzuca.

§ 86. Ajent handlowy może odbierać wypłaty dla pryncypała oraz zgadzać się na późniejsze terminy zapłaty tylko wtedy, gdy mu co do tego udzielono szczególnego pełnomocnictwa.

Ajent może przyjmować zawiadomienia o wadach towaru, oświadczenia o tem, iż towar pozostawiony został do dyspozycji oraz inne tego rodzaju oświadczenia.

§ 87. Jeżeli ajent handlowy działa jako podróżujący, stosują się przepisy § 55.

§ 88. Jeżeli co do wynagrodzenia ajenta nic innego nie umówiono, należy mu się prowizja od każdej ukończonej transakcji, która dzięki jemu doszła do skutku. Jeżeli czyn-

Kalendarz terminowy.

Skróty: L — licytacja, S = submisja, P — przetarg, W = z wolnej ręki.

Miejscowość	Dyrekcja wzgl. wojew.	Sprzedający	Spos. sprz.	Termin	Kłody i dłużyce użytkowe m³ sosna	świerk	jodła	dąb	buk	brzoza	olcha	Uwagi	Kopalniaki rodz. drew	Kopalniaki m³	Papierówka rodz. drew.	Papierówka mp.	Opał mp.
Stary Sącz	Lwów	D. L. P.	S	17. VI.	–	3203		—	—	—	—			—		—	—
Siedlce	Siedlce	D. L. P.	P	18. VI	—	—	—	—	—		—	na materjały tarte, drewno w stanie wyrob. papierówki i opału.		—		—	—
Państw. Bank Rolny Pozn	Poznańskie	Admin. Maj Runowo Kr.	S	20. VI.	294	127	—	286	—	—	203		sosna świerk	155		—	—

ność ajenta polega na pośredniczeniu lub zawieraniu umów sprzedaży, wówczas, w razie wątpliwości, przysługuje mu prawo do prowizji dopiero po uiszczeniu wypłaty i tylko w miarę jej wpływania.

Jeżeli jaka transakcja nie doszła do skutku całkowicie lub częściowo na skutek postępowania pryncypała, a osoba, z którą transakcję zawarto, nie dała do tego poważnego powodu, wówczas ajent handlowy ma prawo domagać się całej prowizji.

Jeżeli wysokości prowizji nie oznaczono, należy się prowizja według przyjętego zwyczaju.

Obrachunek należnej prowizji dokonywa się, o ile nic innego nie umówiono, w końcu każdego półrocza kalendarzowego.

§ 89. Jeżeli ajenta handlowego ustanowiono specjalnie na jakiś określony okręg, prowizja, w razie wątpliwości, należy mu się także za takie transakcje, które zawarto w tym okręgu bez jego udziału przez pryncypała lub też dla niego.

§ 90. O ile niema odmiennej umowy lub innego zwyczaju handlowego, ajent handlowy nie może żądać wynagrodzenia za koszty i wydatki spowodowane zwykłym tokiem sprawy.

§ 91. Ajent handlowy ma prawo żądać przy obrachunku z pryncypałem złożenia wyciągu z ksiąg co do transakcyj, które dzięki jemu doszły do skutku. To samo prawo przysługuje mu względem takich transakcyj, za które należy mu się prowizja wedle § 89.

§ 92. Stosunek umowy między pryncypałem a ajentem handlowym, zawarty na czas nieokreślony, może być wypowiedziany przez każdą stronę z końcem kwartału kalendarzowego przy dotrzymaniu sześciotygodniowego czasokresu wypowiedzenia.

Bez zachowania czasokresu wypowiedzenia stosunek umowny może być wypowiedziany przez każdą stronę, gdy zachodzi ważna ku temu przyczyna.

Jak z powyższego widać, obowiązki tak maklera jak i pośrednika (ajenta handlowego) są trudne i odpowiedzialne i łatwo ludziom nieobeznanym z przepisami ustawodawstwa wejść w kolizję z prawem, co może bardzo przykre mieć następstwa, gdyż jak wiadomo, „nieświadomość nie chroni od kary", nie mówiąc już o wypadkach świadomego czynu karygodnego.

Tem trudniejszem jest stanowisko maklera zawodowego, w tym wypadku maklera giełdy drzewnej, którego prawa i obowiązki ściśle są powyżej określone, i który powinien

„oprócz zasadniczych wiadomości z prawa handlowego posiadać znajomość miejscowych zwyczajów rynku w danym towarze".

Tutaj zaczyna się ustęp, w którym dużoby można powiedzieć o powyższych obowiązkach wiadomości fachowych, zwłaszcza, jeżeli się uprzytomni, kto dzisiaj w Polsce nieuważa się za kompetentnego w jakiejbądź dziedzinie wogóle. Jeżeli specjalnie w tym wypadku mówimy o handlu drzewnym, należy się wpierw zastanowić, od kiedy prowadzony jest przez Polaków — chrześcian handel drzewem w Polsce.

Ludzie starsi, którzy znają stosunki, jakie panowały u nas w Polsce przed wojną wiedzą, że branża ta była specjalnie uprzywilejowaną przez innowierców, dziś tak nazywane mniejszości narodowe, tak dalece, że w dawniejszy Kongresówce i Galicji, wogóle handlem drzewa i przemysłem zajmowali się tylko żydzi, nie mówiąc o wyjątkach, na skromnych warsztatach pracujących chrześcijan.

W Wielkopolsce może prędzej spotykaliśmy chrześcijan, ale i to były nieliczne wyjątki, obok budownictwa zajmujących się obróbką drzewa na własne przeważnie potrzeby i handel drzewem budowlanem.

Dopiero gdy surmy wojenne przebrzmiały i osięgnęliśmy samodzielność narodową i na nieszczęście tej naszej samodzielności towarzyszyła inflacja pieniężna, „kto żył i w Boga wierzył", a może i nie, uważał się powołanym do handlu i przemysłu, a specjalnie do modnego wówczas handlu drzewnego, o którym mówiono sobie „żydzi przecież zrobili przed wojną majątki!".

Powstawały firmy i towarzystwa drzewne jak grzyby po deszczu, powoływane do życia przez ludzi nigdy nie mających nic wspólnego z drzewem, chyba, że widzieli jak w kuchni palono nim w piecu.

Interes szedł. — Bo cóż wtenczas nie szło? zarabiało się również dobrze na śledziach, mydle, jak na herbacie i oliwie! Ale zarabiało się nietyle na towarze jak na spadku waluty. I byłby się ten raj prawdziwy zarabiania specjalnie na drzewie, ciągnął bez końca, gdyby nie to, że raz ustalono nareszcie walutę naszą i pozostali „przy życiu" przeważnie tylko ci, co w danej chwili posiadali nie pieniądz a towar. Wyprzedali go, zarobili znowu, bo u nas wtenczas szło wszystko wogóle w górę w cenie, ale gdy trzeba było kupić nowe drewno za złote, lub gorzej, za dolary i zacząć fachową kalkulację, okazało się, że przygotowanych należycie ludzi do tego handlu lub przemysłu zupełnie brak, albo też są to fachowcy„ którzy ściągnąwszy po wyściu z gimnazjum nałożony mundur, założyli zaraz własne interesy drzewne.

I mamy dzisiaj w Polsce takich wojennych specjalistów bez liku, którzy skończywszy karjerę we własnym przedsiębiorstwie, a nie mając zajęcia w cudzem, chwycili się w obecnym zastoju pośrednictwa w handlu drzewem, obok tego pośrednicząc i w czem innem.

Tak jak wyrządzili krajowi naszemu krzywdy niepowetowane wszyscy ci, co zaczęli eksportować do Anglji, Holandji i Francji drzewo i nie mając o tem pojęcia zawierali umowy, których wogóle wykonać nie byli wstanie i pobrali grube zadatki od łatwowiernych cudzodziemców nie dostarczywszy im za nie towaru, podcinając zupełnie zaufanie zagranicy, taksamo robią krzywdę i szkodę krajowemu przemysłowi i handlowi, tacy pośrednicy, którzy nie znają zupełnie branży i zwyczaju rynku.

Dlatego należałoby dążyć do tego, aby powołane władze t. j. Izby Przem. Handlowe przy pomocy

danych związków drzewnych kontrolowały kwalifikacje pośredników i upoważniały do tego tylko ludzi, mających długoletnie fachowe przygotowanie.
Każdy zawód wymaga gruntownego przygotowania, a może żaden inny nie więcej jak właśnie drzewnictwo, zwłaszcza, jeżeli się chce wykonywać zadanie, którego „prawa i obowiązki" ściśle określa kodeks handlowy.

Co jest makler?

W jakim stosunku stoi polski makler drzewny do przemysłu drzewnego, jakie są jego obowiązki i co się po nim spodziewamy, szczególnie w czasach niekorzystnych konjunktur na rynku drzewnym?

Na wstępie stwierdzić wypada, że mamy różne kategorje maklerów drzewnych. Jedni wychowali się w branży drzewnej, podczas gdy inni są nie fachowcami, którzy poświęcili się maklerstwu jedynie z racji swego uzdolnienia kupieckiego. Który z tych maklerów ma pierwszeństwo? Każdy tartacznik odpowie — naturalnie pochodzący z branży drzewnej. To się bezwzględnie zgadza jednak z tem zastrzeżeniem, o ile dany makler ma jednocześnie zdolności kupieckie. Jeśli jednak brak mu tych właściwości, to wtedy ma on ogromne braki. Jeżeli więc ktoś był czynny przez kilka lat w drzewnictwie, nie powinien on jedynie stąd wywodzić swoje zdolności maklerskie. Do tego potrzeba posiadać przedewszystkiem uzdolnienie i wykształcenie kupieckie. Dana osoba może z biegiem czasu istotnie dużo się nauczyć, lecz handel drzewny jest tak wielostronny, iż maklerem można zostać jedynie wtneczas, jeżeli ta osoba ma zdolności wrodzone, czyli, że ma poprostu talent w tym kierunku. Pod tym względem grzeszy się dużo i wyrządza się stanowi maklerskiemu bardzo wielkie szkody.

Przyjrzyjmy się naszym dzisiejszym maklerom nieco bliżej. Większość z nich jest najzupełniej zadowolona, jeżeli uda się jej przeprowadzić transakcję i otrzymać zaraz swoją prowizję. Czy kupujący jest klijentem pewnym, innemi słowy, czy zadość uczyni swoim zobowiązaniom płatniczym, jest dla nich obojętne. Bez wartości praktycznej dla sprzedającego jest takie np. usprawiedliwianie się maklera, że odbiorca był dotychczas solidny i, że wobec tego działał on w dobrej wierze, że będzie w przyszłości ostrożniejszym itd. — Rzeczą wprawdzie odrębną lecz w tej łączności bardzo ważną jest sporządzenie kontraktu sprzedaży-kupna. Jak często nastręczają one najróżniejsze wątpliwości, gdy są niejasno i za bardzo ogólnikowo ujęte i ile to później powstaje roboty dodatkowej, nieprzyjemności, różnic zdań itd.

Czego przedewszystkiem przemysłowiec drzewny żąda od maklera drzewnego? Musi on w pierwszym rzędzie posiadać znajomości fachowe, aby móc doradzić tartacznikowi, jeżeli on jego o to poprosi. Następnie powinien on być bezwzględnie kupcem. Również i pod tym względem jego rady są bardzo cenne. Makler nie powinien forsować sprzedaży jedynie celem uzyskania prowizji, lecz musi być na tyle solidny, aby odradzić tartacznikowi sprzedaży przedwczesnej i wobec tego niekorzystnej, nawet w tym wypadku, gdy inny dokonałby tę transakcję. Wypadki takie nie zdarzają się jednak często, gdyż przemysłowiec słucha rad swego pośrednika zazwyczaj wówczas tlko, gdy się przekonał, że rady jego są korzystne. Obowiązkiem każdego maklera jest, aby starał się o utrzymanie wyznaczonej ceny. Nie powinien on wyzbywać się towaru za bezcen. Trudno jest naturalnie sprzedać towar korzystnie wówczas, jeżeli musi on działać pod pewnym przymusem, a więc w razie koniecznej potrzeby zdobycia gotówki przez tartacznika, albo z uwagi na potrzebę opróżnienia miejsca. Działalność maklera powinna iść w kierunku uzgadniania interesów układających się stron. Nie może on rozsyłać ofert za niskich, które rozchodzą się po całym świecie i powodują jedynie zamieszanie. Wrazie popadnięcia jednego tartacznika w trudności finansowe, należy unikać, by z tego powodu cierpieli inni. Co powoduje powstanie zamieszczania na rynku? Jeżeli pojawi się za tania oferta na rynku, natenczas interesent pokazuje ją wszystkim innym, aby ich również skłonić do ustępstw. Należy jeszcze raz podkreślić, że makler powinien poprzeć przemysłowca, szczególnie w czasach krytycznych, powinien jemu doradzić i o ile możności — dopomóc. Rzecz oczywista, że makler powinien być objektywny i obie strony traktować na równi. Wie on jednak także, co kupujący potrzebuje, ile może zapłacić i jak chce regulować swoje, mające powstać zobowiązania. Makler jest właśnie tam pośrednikiem, to znaczy, toruje on drogę, na której mogą się porozumieć obie strony, posiadające pełne zaufanie do siebie.

Wtedy tartacznik może się domagać od maklera, aby poinformował jego należycie o zdolności płatniczej i kredytowej kupującego. Nie wystarczy jedynie zapewnienie, że kupujący jest solidnym, gdyż tyle i tyle lat z nim pracuje i zna go dobrze. Nie należy jednak zapominać, że nawet dóbry klijent może się stać złym. Należy ściągać stale wiadomości co do jego zdolności płatniczej. Wydatków na te cele nie należy żałować. Również i sprzedający powinien mieć możność polegać na swoim maklerze zupełnie tak, jak kupujący pod względem należytego obchodzenia się z zakupionym towarem, aż do jego prawidłowego oddania. Jeżeli jednak zajdzie nieprzewidziany wypadek, a kupujący dotknięty zostanie upadkiem danej firmy i sam popadnie w trudności, wtedy makler powinien natychmiast informować o właściwym stanie rzeczy, ewentualnie udaremnić dalsze dostawy, aby uniknąć strat. Że makler powinien pracować jedynie z przemysłowcami solidnymi, to rzecz zrozumiała.

Niejeden czytający te wywody powie sobie, że takich maklerów całkiem niema. Są tacy, a jeżeli nagół mało, to można ich sobie wychować. Należy unikać maklera, do którego *niema się zupełnego zaufania.*

Na to, by przekonać się, czy dany makler posiada wyżej wymienione cechy, należy go wpierw wypróbować, powierzając mu próbne transakcje.

Żądajcie opinji maklera i jego porad, z których możecie korzystać lub je odrzucić. Nic one nie kosztują. Jeżeli wypróbowaliście rzetelność danego maklera, wówczas z nim pracujcie. Przychylniejszym bowiem będzie on dla Was, gdy będziecie stale z nim pracowali, niż tylko wtedy, gdy jest bieda, wyłączając jego pomoc przy dobrej konjunkturze.

W. S.

Drewno do budowy samolotów

Wymagania co do rodzaji i gatunków materjałów drzewnych, używanych do budowy samolotów są nietylko bardzo wysokie, lecz niemniej ściśle określają ich wymiary. Przedewszystkiem drewno do tego celu powinno być zupełnie zdrowe — jest to warunek zasadniczy. Producentów materjałów drzewnych do budowy samolotów z rozmaitych gatunków drzew, obowiązują następujące warunki. Jeżeli chodzi o sosnę, to powinna być ona wąsko- i drobno-słoista, t. zn. roczne słoje muszą być wąskie i przytem cienkie. Dalej jest rzeczą konieczną, aby materjał był bezsęczny i wyrabiany z drzewa o równej budowie. Najmniejsza choćby falistość powierzchni lub jakiekolwiek narosty nie są dopuszczalne. Przeciętna długość surowca, z którego wyrabia się materjał do budowy samolotów, może wynosić 6 m, czasami zaś, zależnie od innych warunków, wymiary długości mogą być wyższe. Średnica w czubku — conajmniej 35 cm. Znacznie mniejsze zastosowanie do tego celu znajduje świerk. Z gatunku tego używa się materjał długości 2 m, o średnicy w środku kloca 25—30 cm. Przytem jakiekolwiek nierówności i sęki również i w świerku nie mogą mieć miejsca. Dębiny używa się w blokach 3 m długości i 35 cm grubości w środku i oczywiście w najlepszym gatunku. W przeciwieństwie do drzew iglastych, — słoje roczne powinne być grube i szerokie. Drewno to musi posiadać gładkie włókno. Dłużyce dębowe, których rdzeń ma odcień brunatny lub wogóle jeśli jest on zbyt wielki — nie nadają się do użytku. Wymiary, poszukiwane przez fabryki samolotów są nader rozmaite.

Co się tyczy innych drzew liściastych, to w pierwszym rzędzie wypada wymienić lipę i klon. Pierwsza jest bardzo poszukiwana z względu na odpowiednie wasłności strukturalne. Surowiec powinien być 4 m długości i 25 cm średnicy w grubszym końcu. Klon — 3 m przeciętnej długości i 35 cm grubości w środku, bez sęków i narostów. Należy zauważyć, iż mały, zupełnie okrągły rdzeń

kwalifikuje jeszcze ten gatunek do budowy samolotów. Śmigi aparatów lotniczych wyrabia się niemal wyłącznie z wiązu. Materjał, wyrabiany z tego gatunku rzadziej używa się do obramowania różnych części aparatu. Miękkie drewno brzostowe w tym względzie wogóle nie wchodzi w rachubę. Warunki, stawiane przez odbiorców części drewnianych do samolotów, wyrabianych z buku są te same, które dotyczą sosnę. Tak więc: najmniejsza długość — 3 m; średnica w grubszym końcu conajmniej 35 cm. Pozatem — prosta strzała, bez sęków i falistości, jak wogóle bez żadnych wad naturalnych. Rdzeń może być nieco zabarwiony. Modrzew zasadniczo nie nadaje się do omawianego użytku. Natomiast brzoza może posiadać pewne, zresztą nieznaczne, zabarwienie rdzeni. To samo odnosi się do olchy. Inne gatunki tu nie wymienione, albo wcale nie znajdują zastosowania w fabrykach samolotów lub w rozmiarach bardzo ograniczonych.

Przyczyny i skutki nierównych obrotów piły okrągłej

Jak wiadomo z doświadczenia mniejsza lub większa wibracja (podczas ruchu) tarczy piły odbija się niekorzystnie na wynikach jej pracy. Ta wada powstaje często wskutek posługiwania się zbyt cienkiemi piłami. Zazwyczaj używanie takich pił tłumaczy się potrzebą zmniejszenia ilości odpadków drzewnych. Im brzeszczot jest cieńszy, odpowiadający jednak warunkom swej pracy i posiadający przepisową grubość, wyprawienie i t. p., tem łatwiej i szybciej pracuje, przez co powstaje nietylko mniejsza ilość odpadków, lecz również zmniejsza się zużycie siły pędnej. Jeżeli jednak, uwzględniając dzisiejsze, bądź co bądź wysokie ceny na drewno, można w pewnej mierze zaoszczędzić materjał drzewny, przez użycie cieńkich pił okrągłych, to z drugiej strony należy zaznaczyć, iż grubość tarczy powinna ściśle odpowiadać jej średnicy. W przeciwnym bowiem razie piła zatraca potrzebny stopień naprężenia i jest skłonna do wibracji. Słowem, sprawność jej pracy pozostawia bardzo wiele do życzenia. Niejednokrotnie nierówne obroty tarczy powstają wskutek wad przy rozwieraniu, szczególnie jeśli ono jest niedostateczne, co ma rzekomo zapobiedz większej utracie masy drzewnej podczas tarcia.

Wiadomo, że taki rozwór piły powoduje zaciskanie się jej, a w następstwie silnego tarcia — rychlej się zagrzewa; nadto traci równomierną hartowność i naciągnienie, a linja obrotów tarczy staje się nierówną. Powyższe wady pracy mogą taksamo spowodować zbyt małe wzgl. za wielkie i tępe zęby piły. Jeżeli odstępy zębów są za małe a przytem podsuw jest szybki, wówczas przy zębach gromadzące się trociny wpływają na rychlejsze zagrzewanie się tarczy, przytem często się zdarza, iż w takich wypadkach zęby zaginają się lub nawet ulegają złamaniu. Piły, których tarcze wykazują krzywe linje obrotów mogą wprawdzie być zdatne do użytku, lecz tylko wtenczas, jeżeli uzyskają one ponownie potrzebne naprężenie przez ostukiwanie młotkiem. Napozór czynność ta wydaje się bardzo prosta, w rzeczywistości zaś wymaga ona gruntownej wprawy i fachowego doświadczenia. Tym zakładom, gdzie niema robotników, dokładnie obeznanych z procesem nadawania pile potrzebnego naprężenia, zaleca się, aby w miarę możności, odsyłali piły, wymagające tego zabiegu, do odnośnych fabryk w celu uskutecznienia tamże przez fachowców niezbędnych poprawek. Kto życzy sobie mieć w swoim zakładzie piłę okrągłą bez wad w obrotach tarczy, powinien zawsze przestrzegać, aby brzeszczot był odpowiednio gruby, przytem należy zważać, żeby rozwór był dostateczny, a przedewszystkiem piła nie powinna ulegać przedwczesnemu zagrzaniu.

Rynek wileński

Koniec maja i początek czerwca, nie przyniósł wprawdzie na tutejszym rynku drzewnym upragnionego odprężenia. Jednak objawem, napełniającym przemysłowców i kupców drzewnych optymizmem jest zawarcie kilkunastu większych transakcji na tarcicę sosnową, przeważnie deski odziomkowe z firmami niemieckiemi. Zapasy materjałów zeszłorocznych na tartakach uległy w ten sposób poważnemu zmniejszeniu, a gdzieniegdzie są nawet na wyczerpaniu, po czemu zresztą jest już najwyższy czas. Z cen, płaconych przez Niemców tutejsze sfery drzewne są naogół zadowolone, uciążliwe są natomiast warunki płatności. Tylko w niewielu wypadkach importerzy niemieccy ofiarowali zapłatę gotówkową. Przeważnie żądają oni kredytu wekslowego a nawet otwartego.

Rynek krajowy, stoi również pod znakiem pewnego, chociaż narazie nieznacznego ożywienia. Zwiększył się przedewszystkiem popyt na kantówkę sosnową i deski budowlane.

Powyższe okoliczności sprawiły, że ceny za materjał tarty podniosły się z końcem maja o kilka procent w stosunku do ich wysokości z końcem kwietnia.

W zaofiarowaniu są kloce brzozowe gorszych gatunków, gdyż I klasę wykupuje po dobrych cenach przemysł dyktowy. Zwiększyła się również podaż blochów brzozowych, które obecnie nie znajdują nabywców.

Niezmienione w cenie pozostały podkłady kolejowe. Płacono za: sosnowe 8,50 zł, a za dębowe 1,50 dol za sztukę.

Inne sprzedaże dochodziły do skutku po następujących cenach za 1 m kub. loco wagon stacja załadowcza.

Sosna. Drągi na rusztowania do 16 m dług. 32—36 zł, słupy telegraficzne 7—12 m dług. 40—48 zł, zależnie od przewagi krótkich, czy długich wymiarów; kopalniaki w dymensjach według zwyczajów handlowych 3—3,50 dol. Stolarskie deski odziomkowe w partjach, nie zawierających ponad 30 proc. wymiarów poniżej 2", przy dopuszczalnem nasinieniu do 10 proc. 95 do 100 Rmk franco Zbąszyń lub Chojnice. Za partje wyłącznie 2" nie nasiniałe, czyste o przeciętnej dług. 6 m ofiarowano 110 Rmk franco granica polsko-niemiecka na zachodzie. Kantówka długa, o wymiarach 8×8 do 16×18 cm około 130 zł, deski budowlane 3/4 do 1 1/2 cala 130—135 zł, deski budowlane 2" — 145 zł.

Świerk. Sprzedaje się jeszcze kloce tartaczne od 5 m dług. i 25 cm średn. wzwyż po 42—46 zł. Papierówka biało korowana 2,70 do 3,00 dol. W ten sposób nastąpiło wyrównanie cen prywatnych z cenami lasów państwowych, gdzie ten materjał kosztuje obecnie także 3 dol; deski obrzynane czyste, stolarskie 140—150 zł, deski budowlane 105 do 120 zł, kantówki i rygle tarte, nieciosane 3—6 m 8×8 cm i wzwyż 88—92 zł, od 6—10 m 95—100 zł, wymiary grubsze według specjalnej umowy.

Brzoza. Kloce I kl. do wyrobu dykt 65 do 80 zł, II i III kl. do 30 cm średn. 45—55 zł, od 30 cm średn. wzwyż do 65 zł, blochy brzozowe 2—4“ 130—140 zł za materjał suchy.

Grab. Kloce dług. 3 m średn. od od 35 cm wzwyż 50—55 zł.

Osika. Kloce zapałczane 55—60 zł.

Pozatem ofiarują wielkie ilości drzewa opałowego twardego i miękkiego, na które obecnie brak nabywców.

Z Wielkopolskiego Związku Myśliwych

Łącznie z Pierwszą Powszechną Wystawą Łowiecką, urządza Wielkopolski Związek Myśliwych „Zielony Tydzień“, zapoczątkowany Zjazdem Delegatów Pow. z całej Polski, na który PP. Członków Delegatów Powiatowych oraz Sympatyków mamy zaszczyt zaprosić.

Program „Zielonego Tygodnia“.

Poniedziałek, dn. 24 czerwca: Godz. 10 rano msza św. w kaplicy św. Józefa przy ul. św. Józefa. Godz. 3 popoł. Zjazd Delegatów Pow. na Białej Sali Bazarowej, połączony z komunikatami Zarządu Centr. Zw. Polsk. Stow. Łow. oraz wykładami. Godz. 9,30 wiecz. „Zielony Bal“ na Białej Sali Bazarowej.

Wtorek, dn. 25 czerwca: Godz. 10 rano zwiedzenie wystawy Krajowej przy ul. Em. Sczanieckiej. Godz. 6 popoł. wspólny obiad na Białej Sali Bazarowej.

Środa, dn. 26 czerwca godz. 9 rano strzelanie kulowe na strzelnicy firmy Specht Nast. przy szosie okrężnej na Malcie pod Poznaniem.

Czwartek, dn. 27 czerwca strzelanie do rzutek.

Wpisowe do ogólnego strzelania wynosi dla członków, zrzeszonych w Centr. Zw. Pol. Stow. Łow. 50 zł, dla niezrzeszonych 100 zł.

Zarząd Wielkopolskiego Związku Myśliwych.

Notowania dewiz z dnia 11 czerwca 1929.

Obsluga radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Notowania za	w Warszawie	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku
Warszawa .	100 zł	—	46.75	43.25	11.25
Poznań . . .	100 zł	—	—	—	—
Gdańsk . . .	100 Gd. gld.	—	81.19	—	—
Berlin . . .	100 R. M.	—	—	20.33	23.84
Belgja . . .	100 belg.	123.83	58.17	34.91	13.89
Bukareszt .	100 l.	—	2 488	818.—	0.59
Budapeszt .	100 pengo	—	73.00	27.82	17.44
Holandja . .	100 g d. hol.	358.18	168.23	12.07.—	40.16
Kopenhaga .	100 k. d.	—	111.61	18.20	26.64
Londyn . . .	1 funt szterl.	43.24	20.316	—	4.84
Nowy York .	1 dolar	8.90	419.—	4.84.85	—
Paryż	100 fr. franc.	34.87	16.375	124.03	3.90
Praga	100 k. cz.	26.38	12.40	163.75	2.96
Rzym	100 l.	46.67	21.925	92.68	5.23
Szwajcarja .	100 fr. szwajc.	171.57	80.605	25.20	19.24
Sztokholm .	100 k. szw.	—	112.05	18.12	26.75
Wieden . . .	100 szyling.	125.25	58.855	34.52	14.05

SPRAWOZDANIA HANDLOWE

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Włoszakowice D. L. P. Poznań.

Licytacja w dn:u 6. czerwca 19.9 r.

Dąb	szczapy użytkowe	za mp.	38.81	zł
„	szczapy opałowe	„	15.00	„
Brzoza	II kl.	za m3	55.43	„
„	III kl.	„	48.10	„
„	IV „	„	0.00	
Sosna	II kl.	za m3	59.10	zł
„	III „	„	48.85	„
„	IV „	„	41.41	„
„	drągi I kl.	za szt.	4.00	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	22.00	„
„	„ opałowe	„	14.36	„
,	wałki opałowe.	„	12.37	„

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

„Przemysł i Handel Drzewny“ w n-rze 54 podaje przebieg obrad Poznańskiego Związku Przemysłowców Drzewnych i pod koniec, przedrukowanego z naszego pisma sprawozdania stwierdza, że w końcu — poddano silnej krytyce politykę sprzedażnych cen w Lasach Państwowych.

Wobec tego stwierdzić nam wypada, **że odnośną uwagę dodaje „Przem. i H. Drz.“ sam od siebie,** nie orjentując się widocznie, co oznacza „ścisłość informacji“.

Nowy typ książeczki obrachunkowej. Po kilkomiesięcznych układach Zarządu Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu z okręgowym inspektorem pracy został wreszcie ustalony typ książki obrachunkowej, mającej się ukazać nakładem Związku Przemysłowców w Poznaniu. — Na podstawie dłuższych studjów w rozmaitych zakładach pracy przyjęta została zasada, wskutek kilkakrotnie wyrażonych życzeń ze strony członków Związku, aby wypłacać robociznę w torebkach. Książka zatem zawierać będzie tylko konieczne przepisy prawne. Format jej jest bardzo wygodny, a mianowicie 11×14 cm. Oprawa w przeciwińśtwie do wszystkich innych wydawnictw tego rodzaju jest bardzo dobra. Zamówienia przyjmuje biuro Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu, Fredry 2. Przy zamówieniu najmniej 2000 torebek nadruk danej firmy wykonany zostanie bezpłatnie. Cena książeczki obrachunkowej wynosi 55 groszy za sztukę, a torebek 15 zł za 1000 sztuk.

Zwolnienie prokurentów od obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby. Ustawa o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby z dn. 19 maja 1920 r. w art. 4 stanowi, że prokurenci przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, pobierający uposażenie powyżej zł 7.500 rocznie, mogą być zwolnieni od obowiązku ubezpieczenia w kasach chorych.

Na tle tego przepisu toczyły się od dłuższego czasu spory między zainteresowanemi prokurentami a kasami chorych, gdyż pierwsi dążyli do możliwie rozszerzającego tłumaczenia powyższego przepisu, gdy kasy chorych interpretowały go w sposób ścieśniający.

Sąd najwyższy w składzie 7 członków na jednem z ostatnich posiedzeń ostatecznie rozstrzygnął tę kwestję w sposób następujący:

Prokurentom przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, pobierającym uposażenie powyżej zł 7.500 rocznie, służy prawo zwolnienia się od obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby, bez względu na to, czy posiadają prokurę łączną czy samodzielną, ale jedynie wtedy, jeżeli stale i bezpośrednio zastępują właściciela przedsiębiorstwa w zarządzaniu temże przedsiębiorstwem lub przynajmniej jego działem, oddziałem lub filją.

Forniery dębowe 1 mm Gdańsk ofiaruje fob po 13½—16½ centów dol. za m^2.

Materjał tarty bukowy od 1½“ wzwyż Gdańsk ofiaruje po 4½ Ł.

Redaktor odpowiedzialny W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage. — Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr. 20.

Polecam wagonowo i detal.
w komb. wagonach 23
dyszle brzozowe i dębowe, deski i blochy jesionowe, bukowe i inne materjały.
J. KRZYŻANOWSKI - EXPORT DRZEWA
Poznań, Św. Marcin 39. tel. 17-41

Pośrednictwo
sprzedaży i kupna
KOPALNIAKÓW
na Górny Śląsk
H. KOSCHNICK
Katowice, Kościuszki 55.
241